

# Cafeens fødselsdag

Fra lokal køreskole til globalt samlingspunkt – Café Globen

*"Det var da et fint foredrag, men der er sgu lidt trængt i denne lejlighed. Det er næsten ærgerligt, at vi ikke har et sted, hvor vi kan mødes noget oftere og hvor der er plads til flere mennesker. Måske et klubhus af en art - ja eller måske en café, så sam også kan mødes med andre rejsegale folk."*

Klokken er blevet lidt mange. Jens Poul Madsen og Per Allan Jensen sidder og deler en flaske rødvin på et DBK møde vist nok gang i efteråret 2002. "Det var da en fantastisk idé. Skulle vi ikke lave en Berejst Café, hvor vi dels kan holde møder, dels kan mødes med alle mulige andre rejsenorder?" – og derved var ideen til Café Globen født.

## Planer og budgetter

Jens Poul lagde ud med at være tovholder på projektet, men senere i forløbet måtte han slippe igen pga. manglende tid. Martin Anker Nielsen overtog projektet, og han var den flittige entreprenør, der dygtigt gjorde drømmene til virkelighed.

I den kommende tid blev der gjort mange tanker om cafeen. Det resulterede i en projektplan og et budget, og der blev taget beslutning om selskabsform, bankforhold osv.

I juni 2004 blev der afholdt stiftende generalforsamling for Café Globen, og den første bestyrelse blev valgt. Martin stillede sig til rådighed som forretningsfører (daglig leder). Ved en senere lejlighed konstituerede bestyrelsen sig, hvor Jens Poul Madsen blev valgt som formand.

Endelig var alt papirarbejdet på plads, herunder vedtægterne, hvori bl.a. formålet blev formuleret: *Selskabets formål er drive en café opbygget omkring et tema om rejser. Dette bør være udtrykt i udsmykning, regelmæssige foredrag og varesortiment.* Selskabet var blevet oprettet ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, og navnet var blevet valgt til Café Globen, hvilket lå tæt op ad navnet på klubbens blad: Globen.

## Fra MC-klub til globe-café

Sommeren 2004 var tiden kommet til at finde lokaler til cafeen. Samfundet rullede derud ad. Folk havde masser af penge, og den ene café efter den anden skød i vejret – men stort set ingen cafeer eller butikker lukkede. Der blev nedsat en lille gruppe, som skulle forsøge at finde egnede lokaler, og de gennemgik indre København, og de brokvartererne for potentielle lokaler.

Det skulle vise sig at være en vanskelig opgave - der var simpelthen ikke ledige lokaler nogen steder. En dag lykkedes det endelig, da Ewa Bylinska så nogle lokaler, i hvis vinduer der stod: "Til leje". Lokalerne var noget slidte, men umiddelbart var størrelsen fin. Hun kontaktede Martin, som straks tog ud og kiggede på lokalerne – og han var begejstret.

Lokalerne havde fungeret som køreskole, hvor man bl.a. udbød MC kørekort. Lokalerne blev derfor brugt til både teori og som opbevaringssted for motorcykler. Med andre ord: der var lang vej, før der kunne være café i de lokaler. Der var ingen bar eller toiletter, der var intet lager eller køkken – og i det hele taget var eneste fællesnavn mellem køreskolen og en potentiel café, at der var 4 vægge – som oven i købet

## Cafe Globen



var festligt dekoreret med fine malerier af motorcykler.

## Total renovering

Igen tog Martin teten. Han aftalte en total renovering af lokalerne med ejerne af lokalerne. Byggeplaner blev udfærdiget, kontrakter skrevet, og byggeriet blev fulgt tæt af Martin. Der blev bygget toiletter og udluftning, der blev lagt helt nyt gulv. Martin skaffede brugte køkkenelementer, som han selv satte op ude på lageret, der blev ført vand til køkken, barområde og toiletter, og det elektriske system blev renoveret – og baren blev bygget.

Det meste af arbejdet blev udført af et byggefirma, mens andre ting blev udført af en gruppe medlemmer. En flok af klubbens kvindelige medlemmer sørgede for dekorationen, herunder valg af farve til væggene, og de indkøbte en god blanding af moderne IKEA ting og "charmerende genbrugsskrammel" til indretningen. Lidt efter lidt begyndte lokalerne rent faktisk at ligne det, de skulle, nemlig: Café Globen.

Borde og stole blev anskaffet, et klaver skulle transporteres ned på cafeen, rejsegenstandene kom anpartshaverne med, køleskabe blev fremskaffet, vaskemaskine ligeledes, pengekasse installeret, cappuccino maskine og kaffekværne leaset. Fado'sanlægget valgte man at købe selv frem for at blive sponsoreret af f.eks. Carlsberg – man ville være fuldstændig uafhængige.

Computere og musikanlæg blev installeret, og som et af de første steder i byen udbød cafeen WIFI (trådløst internet), og der blev stablet op med rejse litteratur. Herudover blev der ansøgt om alkoholbevilling, brandtilsynet kom og godkendte lokalerne og fødevarestyrelsen kiggede også forbi for at se sigede for indretningen.

Endelig oprandt dagen, hvor cafeen afholdt en form for "generalprøve", hvilket skete lørdag d. 5. marts 2005. Alle anpartshavere og øvrige DBK medlemmer blev indbudt til fadøl. Alting stod lysende klart og nyt – dog var bardisken lagt løst på, idet der ikke havde været tid til at sætte den ordentlig fast.

Martin knoklede løs for at blive færdig med alting – samtidig med at han passede sit arbejde. Til sidst tog han hele natten til hjælp, og han tog fri fra arbejdet, for at blive helt færdig med cafeen. Fantastisk præstation. Samtidig blev hjemmesiden søsat – den havde Peter Højmosen dygtigt udfærdiget.

## Åbning i 2005

Den officielle åbning af Café Globen skete fredag d. 11. marts 2005. Nu skulle den virkelige prøve stå.

Åbningen blev fejret med hele 3 foredrag på 3 dage: Claus Qvist underholdt om Iran, Arne Runge om Den Transsibiriske Jernbane og Per Allen om Mt. Kenya. Inden længe havde foredragsholdere

taget gæsterne med på cykeltur fra Danmark til Georgien via Albanien, på backpackertur til Kina og Centralasien, på rejse til USA og Sydamerika osv., osv.

I starten var der kun nogle få bartenders, der hver især knoklede løs. Der var naturligvis Martin, som ligeledes stod for den daglige ledelse og havde sit arbejde ved siden af cafeen. Herudover var der Claus Andersen, som nærmest boede på cafeen. Peter Højmosen og Lars Munk kæmpede med arbejde og bartendertjansere, og Louise Korsgaard og Line Møller tog ligeledes vagter.

Der var tryk på de enkelte tenders i starten, men lidt efter lidt kom der flere bartenders til, og inden et år var der ca. 10 tenders tilknyttet cafeen. Men cafeen var stadig yderst sårbar over for, at folk jo rejser en del, når man er medlem af DBK.

## Markedsføring

Kendetegnede ved hele projektet var, at der var absolut ingen af de involverede, der havde det fjerneste begreb om driften af en café, så alting opfandt man selv. Man havde regnet med, at når der var udfærdiget et så fantasifuldt koncept, ville gæsterne helt automatisk strømme til byens nye insted, men snart måtte man sande, at der skulle usandsynlig hårdt arbejde til for at få gæsterne indenfor.

Martin tog fat på en ganske stor del af de københavnske rejsebureauer

og tilbød dem at de kunne holde orienteringsmøder på cafeen, hvilket 6-7 rejsebureauer takkede ja til. For at forøge omsætningen yderligere blev der afholdt særarrangementer: Spies-fest (som var lidt en parodi på en grise-fest), kulturturné i 200 året for H. C. Andersen, og der var en del koncerter på programmet, bl.a. akustisk musik, cubansk, bands, Bossa Nova osv. Og så var der naturligvis den daglige omsætning og de ugentlige torsdagsforedrag.

Men det var stadig rigtig svært at skaffe omsætning nok til at cafeen kunne løbe rundt. I 2006 blev der afholdt 5 temafester, bl.a. portugalfest d. 18/2 2006, hvor selvste den portugisiske ambassadør deltog i løjerne. Herudover blev der atter arrangeret en del koncerter.

Skønt at der var mange kræfter og initiativer i gang, var det stadig ikke nok omsætning til, at cafeen kunne drives forsvareligt. Efter 1½ år var der stadig røde tal på bundlinjen, og det så ikke umiddelbart ud til, at det ville blive bedre. I december 2006 valgte den daværende bestyrelse at tage konsekvensen af de negative regnskaber, og den besluttede at anbefale cafeen til lukning over for generalforsamlingen. Der var ingen fremtid i Café Globen...

*Anden halvdel af caféens historie følger i juni nummeret af Globen.*

Af Lars Munk

